

200706876/1.

Datum uitspraak: 25 oktober 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellanten,

tegen de uitspraak in de zaken nrs. 07/12401 en 07/12398 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, van
28 augustus 2007 in de gedingen tussen:

appellanten

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 13 april 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellante . om wijziging van de beperking van een aan haar verleende verblijfsvergunning regulier afgewezen.

Bij besluit van 8 december 2006 heeft de minister een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 21 februari 2007 heeft de minister van Justitie het daartegen door appellanten gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2007, verzonden op 29 augustus 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 september 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

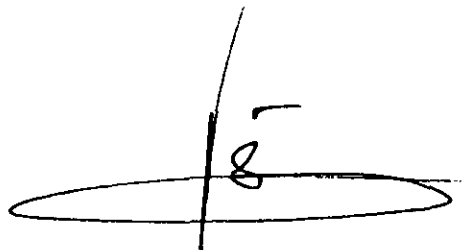
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 oktober 2007

91-566.

Verzonden: 25 oktober 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB nummers: 07/12401, 07/12398
V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiseres 1 en **eiseres 2,**
hierna te noemen eiseressen,
gemachtigde mr. M.C.M.E. Schrijvenaars,
advocaat te Vlissingen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde mr. L.M. Strijbos,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

Eiseres 1 heeft op 17 december 2004 een aanvraag ingediend om wijziging van de aan haar verblijfsvergunning verbonden beperking 'alleenstaande minderjarige vreemdeling' in de beperking 'voortgezet verblijf'. Verweerder heeft deze aanvraag op 13 april 2005 afgewezen.

Eiseres 2 heeft op 7 augustus 2006 een aanvraag ingediend om verlening van verblijfsvergunning voor bepaalde tijd met als doel 'gezinshereniging bij ouder'. Deze aanvraag is door verweerder afgewezen bij besluit van 8 december 2006.

Eiseressen hebben tegen genoemde besluiten bezwaar gemaakt. Bij afzonderlijke besluiten van 21 februari 2007 heeft verweerder de bezwaren ongegrond verklaard.

Op 20 maart 2007 hebben eiseressen tegen deze besluiten beroep ingesteld.

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden op 20 augustus 2007. Eiseressen zijn verschenen bij hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Ter zitting is het onderzoek in de zaken gesloten.

II. Overwegingen

1. Onder verweerder wordt verstaan de Minister van Justitie en/of de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

-
2. Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder beperkingen verleend, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.
 3. Op grond van artikel 3:81 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) – voor zover hier van belang – wordt een aanvraag tot het wijzigen van de verblijfsvergunning, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, beoordeeld als een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning.
 4. Artikel 3.4, eerste lid, aanhef en onder u, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) vermeldt dat de in artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 bedoelde beperkingen verband kunnen houden met voortgezet verblijf.
 5. Ingevolge artikel 3.51, eerste lid, aanhef en onder c, van het Vb 2000 kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Wet, onder een beperking, verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die drie jaar in Nederland verblijft als houder van een verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling. Ingevolge het tweede lid kan de verblijfsvergunning worden verleend, indien in de in het eerste lid bedoelde periode is voldaan aan de voorwaarden voor het verlengen van de geldigheidsduur van de oorspronkelijke verblijfsvergunning.
 6. In artikel 3.56 van het Vb 2000 – voor zover hier van belang – is neergelegd dat de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 onder een beperking verband houdend met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling kan worden verleend aan de alleenstaande minderjarige vreemdeling voor wie naar het oordeel van Onze Minister, naar plaatselijke maatstaven gemeten, adequate opvang ontbreekt in het land van herkomst of een ander land waar hij redelijkerwijs naar toe kan gaan.
 7. Ingevolge het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000, kan de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000, in andere gevallen dan genoemd in de artikelen 3.50 en 3.51 van het Vb 2000, onder een beperking verband houdend met voortgezet verblijf worden verleend aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8, onder a tot en met e, dan wel l, van de Vw 2000 heeft gehad en van wie naar het oordeel van Onze Minister wegens bijzondere individuele omstandigheden niet gevergd kan worden dat hij Nederland verlaat.
 8. Eiseres 1 is geboren op _____ en heeft de Angolese nationaliteit. Zij verblijft sinds 2001 in Nederland als vreemdeling in de zin van de vreemdelingenwetgeving. Haar asielaanvraag is op 3 juli 2002 afgewezen, welke beslissing in rechte vaststaat. Tegelijkertijd is haar door verweerder ambtshalve met ingang van 1 november 2001 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking verband houdende met verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling, waarvan de geldigheidsduur laatstelijk is verlengd tot 1 november 2004. Eiseres 2 is op _____ in Nederland geboren.
 9. Verweerder stelt zich in het bestreden besluit, onder verwijzing naar de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken over Angola en het asielbeleid ten aanzien van Angola, zoals neergelegd in C24/2.8 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000), op het standpunt dat eiseres 1 als minderjarige in Angola kan worden opgevangen in het opvanghuis

Mulemba. Nu eiseres 1 om die reden niet voldoet aan de voorwaarden voor verlenging van de oorspronkelijke verblijfsvergunning, dient de aanvraag, gelet op artikel 3.51 van het Vb 2000 te worden afgewezen. Ten aanzien van eiseres 2 stelt verweerder zich op het standpunt dat de aanvraag moet worden afgewezen, omdat eiseres 2 niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv) en er geen reden is om in haar geval van dit vereiste af te wijken.

10. Eiseres 1 heeft in beroep gesteld dat verweerder ermee bekend was dat zij ten tijde van het bestreden besluit inmiddels twee kinderen had. Eiseres is van mening dat de zorg voor twee kleine kinderen bijzondere individuele omstandigheden oplevert als bedoeld in artikel 3.52 van het Vb 2000, op grond waarvan van haar niet kan worden gevergd dat zij naar Angola terugkeert. Zij meent dat zij hieromtrent had moeten worden gehoord. Voorts stelt eiseres dat niet is gebleken dat de opvang voor minderjarigen in Angola tevens beschikbaar is voor een alleenstaande ouder met, in dit geval, twee kinderen. In dat verband heeft zij erop gewezen dat het opvanghuis Mulemba slechts 10 plaatsen telt.

Eiseres 2 heeft zich, onder verwijzing naar de gronden van beroep van eiseres 1, op het standpunt gesteld dat zij vrijgesteld dient te worden van het mvv-vereiste.

11. In zijn verweerschrift heeft verweerder aangegeven dat uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken over Angola van 31 december 2006 blijkt dat de bestaande opvangcapaciteit van Mulemba ruim voldoende blijkt te zijn en dat er geen feiten of omstandigheden bekend zijn die aanleiding geven te veronderstellen dat alleenstaande minderjarige ouders niet met hun kinderen daar niet kunnen worden opgevangen. Daarnaast stelt verweerder dat eiseres in bezwaar geen bijzondere individuele omstandigheden heeft aangevoerd, die aanleiding zouden kunnen geven tot de toepassing van artikel 3.52 van het Vb 2000, op grond waarvan eiseres een verblijfsvergunning zou moeten worden verleend.

12. De rechtbank overweegt allereerst dat de beoordeling van het al dan niet ontbreken van adequate opvang voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen in hun land van herkomst bij de wet is voorbehouden aan verweerder. Diens oordeel daaromtrent dient in beroep terughoudend te worden getoetst.

13. Verweerder mag bij de beoordeling van genoemde vraag afgaan op de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken. Het is vaste rechtspraak dat verweerder op grond van de ambtsberichten over Angola van de afgelopen jaren kan concluderen dat er in Angola adequate opvang voor minderjarigen voorhanden is. Het ambtsbericht van 31 december 2006, waarnaar verweerder heeft verwezen, bevestigt deze lijn.

14. Het is vervolgens aan de vreemdeling om aannemelijk te maken dat in zijn geval adequate opvang ontbreekt. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien om te twijfelen aan de opvang van alleenstaande minderjarige ouders in het opvanghuis Mulemba. Het enkele feit dat in de ambtsberichten niet gesproken wordt over (ervaringen met) dergelijke opvang rechtvaardigt die twijfel niet.

15. Uit het vorenstaande volgt dat in het geval van eiseres 1 niet is voldaan aan het bepaalde in artikel 3.51 van het Vb 2000.

16. Verder stelt de rechtbank vast dat door eiseres in bezwaar weliswaar is gerefereerd aan de geboorte van haar tweede kind, maar dat zij dit slechts heeft gedaan in relatie tot het bestaan van adequate opvang voor eiseres 1 en de daaraan gerelateerde vraag of van eiseres 2

kan worden verlangd dat zij ter verkrijging van een mvv afreist naar Angola. Overigens zijn geen bijzondere feiten of omstandigheden gesteld. Nu is vastgesteld dat adequate opvang voorhanden is, was er voor verweerder dan ook geen noodzaak om, zoals door eiseres 1 is betoogd, te toetsen aan het bepaalde in artikel 3.52 van het Vb 2000.

17. Gelet hierop is de aanvraag van eiseres 1 terecht afgewezen en is het beroep tegen de ongrondverklaring van haar bezwaar ongegrond.

18. Nu aldus is vastgesteld dat eiseres 1 na 1 november 2004 geen aanspraak maakt op rechtmatig verblijf in Nederland, moet eveneens worden vastgesteld dat eiseres 2 evenmin in aanmerking kon komen voor de door haar gevraagde verblijfsvergunning. Ook haar beroep is derhalve ongegrond en behoeft geen verdere bespreking.

19. Er is geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

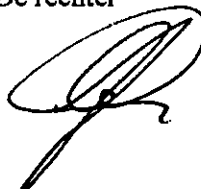
verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. J.F.I. Sinack en in het openbaar uitgesproken op 28 AUG. 2007 in tegenwoordigheid van P.C.M. van Leeuwen, griffier.

De griffier

De rechter

Afschrift verzonden op: 29 AUG. 2007

VOOR COPIE CONFORM
De griffier van de
rechtbank
Sector Bestuursrecht

wnd

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Mr P.C. van Houten
 mw Mr H.C.Ch. Kneuvelds
 Mr H.J. Naber
 Mr S. Kandemir
advocaten en procureurs

Singel 125
 3311 PC Dordrecht

Postbus 1185
 3300 AD Dordrecht
 fax 078 - 631 11 13
 e-mail kneuvelds@vhpa.nl

078 - 639 55 59

Raad van State
 Afdeling bestuursrechtspraak
 Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC s'-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Dordrecht, 26 september 2007

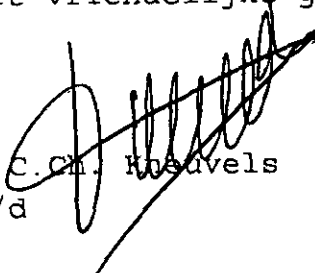
Uw ref. : INDnr.: 0111-06-8066/Vnr.:

Betreft : /IND
 Dossier : 657707807

Geachte heer/mevrouw,

./ Hierbij ingesloten zend ik u het originele hoger beroepschrift
 zoals ik dit heden per fax reeds heb ingediend.

Met vriendelijke groet,

 H.C.Ch. Kneuvelds
 H/d

Mr P.C. van Houten
mw Mr H.C.Ch. Kneuvelds
Mr H.J. Naber
Mr S. Kandemir
advocaten en procureurs

Singel 125
3311 PC Dordrecht

Postbus 1185
3300 BD Dordrecht
fax 078 - 631 11 13
e-mail kneuvelds@vhpa.nl

078 - 639 55 59

Per fax: 070 365 13 80
alsmede per post
Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 SEP 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Ten behoeve van de vreemdeling 1:

Achternaam :
Voornamen :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Angolese
Geslacht : Vrouw
Woon- of verblijfplaats : Domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde

Overige gegevens:

IND nummer : 0111-06-8066
CRV nummer :
IND district : IND PV Den Haag
Datum bekendmaking uitspr. : 28 augustus 2007
Omschrijving uitspraak : Beroep ongegrond voortgezet verblijf amv

Ten behoeve van de vreemdeling 2:

Achternaam :
Voornamen :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Angolese
Geslacht : Vrouw
Woon- of verblijfplaats : Domicilie kiezende ten kantore van gemachtigde

Overige gegevens:

IND nummer : 0111-06-8066
CRV nummer :
IND district : PV Den Haag
Datum bekendmaking uitspr. : 28 augustus 2007
Omschrijving uitspraak : Zie vreemdeling 1 (moeder)

Van:
 Naam gemachtigde : H.C.Ch. Kneuvelds
 Plaats van vestiging : Dordrecht
 Correspondentieadres : Postbus 1185 te 3300 BD Dordrecht
 Telefoonnummer : 078 639 5559
 Faxnummer : 078 631 1113
 Volmacht : verklaart hierbij bepaaldelijk door
 appellant te zijn gevolmachtigd om
 het hoger beroepschrift in te dienen.

Tegen genoemde uitspraak, welke hierbij is gevoegd (bijlage 1),
 wordt hoger beroep ingesteld en de volgende grieven aangevoerd:

GRIEF I

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder overweging 9 dat;
"eiseres 1 als minderjarige in Angola kan worden opgevangen in het opvanghuis Mulemba".

Toelichting:

Uit de nationale informatie en jurisprudentie wordt de indruk gewekt als zou Mulemba een project zijn dat opgezet is ter opvang van de minderjarige terugkerende vluchtelingen. Uit andere informatie blijkt dit aanzienlijk minder. De stichting Mulemba wordt weergegeven als een stichting in het kader van de ontwikkelingshulp. Verwezen wordt naar de hier als

bijlage 2 overgelegde informatie van het IOM te Bern van september 2004 waarin gesproken wordt over een verdere uitbouw van een kindertehuis die de opname en de verzorging mogelijk maakt van noodlijdende minderjarigen uit de omgeving.

Er wordt niet gesproken over terugkerende vluchtelingen. Als bijlage 3 wordt overgelegd een Franstalige beschrijving van de Association Mulemba waaruit blijkt dat de partners in deze stichting de Duitse ambassade te Angola is, een afvaardiging van de Europese Unie in Angola, de Nederlandse Staat middels de deelneming van het IOM, de Zwitserse regering middels de deelneming van het IOM, een Franstalige samenwerkingsorganisatie en tenslotte de Verenigde Naties OCHA.

Voorts wordt verwezen naar het als bijlage 4 overgelegde artikel uit de Volkskrant van maart 2007 waaruit toch een ander beeld naar voren komt. Daaruit blijkt dat slechts één keer kortstondig gebruik is gemaakt van het tehuis Mulemba. Het tehuis werd volgens dit artikel feestelijk geopend in 2003 daar waar volgens de andere overgelegde informatie de stichting al veel langer werkt.

Uit de voorhanden zijnde informatie kan gesteld worden dat de voorzieningen van Mulemba niet gebruikt worden voor terugkerende vluchtelingen en zulks blijkt ook uit de doelstelling van de Mulemba stichting. Zoals hiervoor gesteld hiermee wordt de opvang mogelijkheden binnen het kader van Mulemba uit zijn verband gerukt. Het is niet zo dat een zelfstandig opvangtehuis door de Nederlandse autoriteiten werd gecreëerd om teruggekeerde AMA's op te vangen. Het is wel zo dat de stichting Mulemba een geruime tijd bestaat en een samenwerking is van de Nederlandse autoriteiten met anderen. Als bijlage 5 wordt een artikel overgelegd verschenen in het IRRN Nieuws (Independent Race and Refugees Network). In dat artikel wordt ingegaan op Mulemba en de bemoeienis hiermee vanuit Nederland respectievelijk de behandeling in Nederland van de minderjarige Angolese asielzoekers. Het meest relevante in dit artikel is dat klaarblijkelijk op dit moment Nederland het enige land is dat minderjarige asielzoekers terugstuurt en dit enkel en alleen omwille van het bestaan van het tehuis in Mulemba. In andere Europese landen is zulks niet het geval. Als bijlage 6 wordt een artikel overgelegd uit de Afrikaanse blad Jeune Afrique van 4 januari 2004. Ook daaruit blijkt dat het opvangtehuis Mulemba reeds bestond in 1997 en dat er geen sprake is van de oprichting in 2003 door Nederland van een specifiek tehuis voor vanuit Nederland teruggestuurde minderjarige/ex-minderjarige uitgeprocedeerden.

Uit het artikel blijkt voorts dat toen in 2004, ten tijde van het artikel, de stichting Mulemba opvang kon bieden aan 50 kinderen. Dit werd toen een druppel in de oceaan genoemd (de desbetreffende tekst is onderstreept en vertaald).

GRIEF II

Ten onrechte overweegt de rechtbank onder overweging 11 dat;
"er geen feiten of omstandigheden bekend zijn die aanleiding geven te veronderstellen dat alleenstaande minderjarige ouders niet met hun kinderen daar kunnen worden opgevangen".

Toelichting:

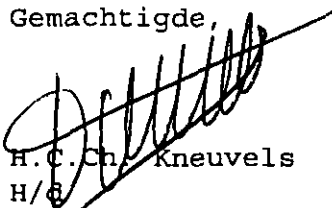
Gezien het feit dat minderjarigen doorgaans geen ouder zijn van twee in Nederland geboren kleine kinderen valt niet in te zien waarom de rechtbank er vanuit is gegaan dat dit voor de opvang geen probleem zou zijn.

Gezien het feit dat dit onderdeel van het tehuis bestemd is voor teruggestuurde ex minderjarige asielzoekers ligt het eerder in de verwachting dat de opvang niet voorzien is op de leeftijdscategorie tussen nul en drie jaar.

De rechtbank had verweerder er op dienen te wijzen dat deze hier tekort is geschoten bij het uitoefenen van de onderzoeksplicht.

Dordrecht, 26 september 2007

Gemachtigde,

H.C.Ch. Kneuvelds

H/8